

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010212
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618010212.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Patrika Příbelského PhD. v trestnej veci proti obžalovanému G. F. pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 31. júla 2019 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske a obžalovaného G. F. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. marca 2019, sp.zn.1T/76/2018, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu ako aj výrok o uloženom ochrannom liečení.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný G. F. s a o d s u d z u j e podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. marca 2019, sp.zn.1T/76/2018 bol obžalovaný G. F. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

1.dňa 20.07.2017 v R., si na základe svojej objednávky č. XXXXXXXXX, prostredníctvom internetovej stránky www.leontyna.sk <<http://www.leontyna.sk>> objednal 1 ks hernej konzoly zn. SONY Playstation 4, 500 GB, slim - white, ktorú hernú konzolu si nechal zaslať na adresu zásielkovne v meste R., ul. F. XXXX - D. - B., kde si zásielku aj dňa 24.07.2017 prevzal, pričom na adresu predajcu zaslal, zo svojej emailovej adresy s názvom a@b.c, ktorú si vytvoril pre tento účel, fiktívne potvrdenie z VÚB Banky č. L XXX Y O. o zrealizovaní prevodu na účet príjemcu č. Y na základe ktorého mu spoločnosť J., s.r.o. zaslala predmetnú hernú konzolu, pričom v čase objednania tovaru vedel, že objednanú hernú konzolu neuhradí a od doručenia a prevzatia zásielky nebola v prospech poškodenej spoločnosti J., s.r.o. R. poukázaná žiadna platba, čím svojim konaním uviedol spoločnosť J., s.r.o., so sídlom R., A. republika do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 290,29 €,

2.v dobe od 12.09.2017 do 28.12.2017 v R. podvodným spôsobom vylákal od dodávateľa firmy R. W. - PT servis, so sídlom G. Y. XX, R., A. republika rôzne druhy výživových doplnkov v celkovej hodnote 4.062,55 € a 9.501,- Kč tým spôsobom, že si osobným počítačom zn. EVOLVEO v mieste trvalého bydliska vytvoril na internete rôzne fiktívne e-mailové adresy, z ktorých zasielal objednávky na výživové doplnky uvedenej firme, kde po e-mailom doručených faktúrach na úhradu si vytvoril uvedeným osobným

počítačom falošný doklad o úhrade, ktorý prostredníctvom e-mailu zaslal dodávateľovi, na základe ktorého mu dodávateľ zaslal požadovaný tovar do zásielkovni v R. a okolí, kde si tovar prevzal, pričom časť z neho spotreboval a časť predal, avšak už pri objednávaní tovaru vedel, že za tovar nezaplatí, čím na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol firmu R. W. - PT servis, so sídlom G. Y. XX, R., A. republika do omylu a spôsobil jej tak škodu vo výške 4.062,55 € a 9.501,- Kč, v prepočte celkovo 4.436,49 €.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. k spoločnému trestu odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený na dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Súčasne okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zaviazal obžalovaného k povinnosti zaplatiť poškodenej spoločnosti J., s.r.o. škodu vo výške 290,29 € a poškodenej spoločnosti R. W.-PT servis škodu v celkovej výške 4.436,49 €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a obžalovaný pre nesprávnosť výroku o ochrannom opatrení.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol, že samosudca okresného súdu pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade so zásadami ukladania trestov uvedenými v § 34 Tr. zák., keď obžalovanému uložil podmienenečný trest. Poukázal na to, že podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má v prvom rade zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Až následným účelom trestu v zmysle uvedeného ustanovenia Trestného zákona je vytvorenie podmienok na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život. Účelom trestu je tiež odradenie iných od páchania trestných činov, pričom uložený trest má zároveň vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Ďalej uviedol, že okresný súd správne vyhodnotil, že v danom prípade ide o pokračovací trestný čin, pričom správne zrušil výrok o vine a treste trestného rozkazu sp.zn.1T/54/2018 zo dňa 23.10.2018, právoplatného dňa 03.11.2018 a následne uložil spoločný trest za obidva čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu. Pri ukladaní trestu však podľa názoru prokurátora okresný súd nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného, nakoľko čiastkový útok, pre ktorý bola pod sp.zn.Pv/108/18/3305 podaná obžaloba, bol spáchaný v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia za prečin úverového podvodu, z ktorého bol menovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn.1T/27/2016 zo dňa 01.06.2016, právoplatným 01.06.2016, ktorým bol obžalovanému uložený podmienenečný trest odňatia slobody na 4 mesiace so skúšobnou dobou na 1 rok a 2 mesiace, ktorá plynula do 01.08.2017, pričom skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba bol obžalovaným spáchaný dňa 20.07.2017, teda ešte v uvedenej skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. Následne pravdepodobne nečinnosťou súdu, a zrejme v rozpore so zákonom došlo v trestnej veci vedenej pod sp.zn.1T/27/2016 k osvedčeniu odsúdeného podľa § 50 ods. 5 Tr. zák., nakoľko súd do roka od uplynutia skúšobnej doby nerozhodol o nariadení výkonu uloženého trestu. Prokurátor má za to, že v danom prípade však súd nemal postupovať podľa ustanovenia § 50 ods. 5 Tr. zák., ale podľa ustanovenia § 50 ods. 6 Tr. zák., nakoľko sa voči odsúdenému v uvedenej lehote viedlo trestné stíhanie pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, pretože obvinenie pre žalovaný skutok bolo obvinenému vznesené a aj doručené dňa 15.02.2018, teda ešte v čase, keď súd mal a mohol rozhodnúť o neosvedčení odsúdeného. Je evidentné, že obžalovaný je notorický páchatel' trestnej činnosti a navyše drogový závislý (čo je pravdepodobne aj dôvodom páchania trestnej činnosti, ktorou si zabezpečuje prostriedky na obstaranie dávky) a spôsobom svojho života, a to jednak v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, ako aj po jej skončení nedával záruku, že bude viesť riadny život a tento nevedol ani v čase plynutia uvedenej skúšobnej doby. Uvedené skutočnosti sú potvrdené aj tým, že v súčasnosti je menovaný vo väzbe v inej, oveľa závažnejšej trestnej veci, ktorej by však bolo možné, za predpokladu, že súd by bol rozhodoval v súlade so zákonom o nariadení výkonu uloženého trestu, pravdepodobne zabrániť a tým naplniť účel trestu uvedený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. V zmysle vyššie uvedeného má prokurátor za to, že obžalovanému mal byť rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn.1T/76/2018 uložený spoločný nepodmienenečný trest odňatia slobody za pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, ktorý bol

súdom správne zistený a preukázaný. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok, a aby v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré podal prostredníctvom obhajcu uviedol, že rozsudok okresného súdu napáda len v časti výroku o uložení ochranného liečenia. Zvyšné výroky jeho odvolaním nenapáda. Odvolanie v časti výroku o uloženom ochrannom liečení odôvodnil tým, že v napadnutej časti boli porušené ustanovenia Trestného zákona týkajúce sa možnosti súdu uložiť ochranné liečenie, a preto v tejto časti považuje súdne rozhodnutie za nezákonné a bezdôvodné. Poukázal na to, že okresný súd potrebu uloženia ochranného liečenia zdôvodnil tým, že táto vyplýva zo znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou MUDr. Máriou Majzlanovou, nakoľko podľa jeho názoru obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s užívaním návykovej látky. Obžalovaný poukázal na časť III. vypracovaného znaleckého posudku č. 56/2018 znalkyňou MUDr. Máriou Majzlanovou, z ktorého vyplýva, že: „Z psychiatrického hľadiska pobyt obvineného G. F. na slobode nie je v súčasnosti nebezpečný pre spoločnosť, preto nie je potrebné nariadiť mu ochranné psychiatrické liečenie. Vzhľadom na zistený abúzus viacerých návykových látok (marihuany a psychostimulácii) s rozvojom závislosti na pervitíne mu však doporučuje nariadiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou“. Trestný zákon podmienky pre uloženie ochranného liečenia upravuje v § 73 a nasledujúcich Tr. zák. s tým, že podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním. Obhajca obžalovaného poukázal na to, že z vykonaného dokazovania nevyplýva žiadny právne relevantný dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že by bola splnená niektorá z podmienok uvedených v § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Obžalovaný vo svojom výsluchu dňa 15.02.2018 sa vyjadril k svojej trestnej činnosti a popísal spôsob spáchania trestnej činnosti ako aj svoju pohnútku. Z predmetného výsluchu je zrejmé, že obžalovaný konzolu Sony Playstation 4 objednával pre seba na hranie hier, že ju po celý čas užíval do doby, než ho konzola omrzela a prestala ho baviť. Potom ju odpredal za sumu 150,-€ neznámej osobe. Obhajca obžalovaného uviedol, že z predmetného výsluchu ani zo žiadneho iného dôkazu nevyplýva skutočnosť, že by v čase spáchania predmetného skutku bol obžalovaný pod vplyvom akejkoľvek návykovej látky. Taktiež zo žiadneho dôkazu ďalej nevyplýva ani skutočnosť, že účelom prípadného zabezpečenia hracej konzoly mal byť jej následný odpredaj s cieľom prípadného získania finančných prostriedkov na nákup návykovej látky, prípadne na realizáciu výmeny konzoly priamo za návykovú látku. Motívom konania obžalovaného bola len snaha sa zbaviť, a nie získať prostriedky na nákup návykovej látky. Poukázal na to, že neexistuje žiadny právne relevantný zápis o dychovej skúške, respektíve zápis o odbere moču, krvi s pozitívnym nálezom na návykovú látku v rozhodnom období, t.j. (od samotnej objednávky dňa 20.7.2017 až po jej doručenie). Ďalej poukázal na to, že vo vypracovanom znaleckom posudku v časti výpisov zo zdravotnej dokumentácie sa prvýkrát objavuje zmienka o pozitívnom laboratórnom vyšetrení na cannabis až v mesiaci október 2017, pričom predmetom znaleckého skúmania mal byť skutok z mesiaca júl 2017. Len samotný znalecký posudok, že bol u obžalovaného zistený abúzus na viacerých návykových látkach (marihuana a psychostimulácia) obhajoba považuje len za formálne konštatovanie, nakoľko znalec neuvádza časové obdobie tohto abúzusu, neuvádza, či tento abúzus mohol mať nejaký vplyv na spáchanie trestného činu. V záveroch znaleckého posudku znalec ďalej konštatuje: „V čase skutku išlo o u neho o konanie naplánované a premyslené, zamerané na cieľ, vo svoj prospech a na úkor záujmov okolia, bezohľadné s plným vedomím si svojho správania sa, vyplývajúce najskôr z pohnútok a záujmov daných osobnostným disharmonickým vývojom s disocálnym trendom“. Je teda zrejmé, že znalec ani náznakom nenaznačuje, že by cieľom obžalovaného malo byť získanie návykových látok v akejkoľvek podobe alebo akéhokoľvek druhu a ani nedáva spáchanie trestného činu do súvisu s prípadným užívaním návykovej látky. Obhajoba v súlade s právnou praxou uvádza, že zo samotného názvu ochranného opatrenia vyplýva, že ide o inštitút, ktorým sa poskytuje nielen ochrana spoločnosti ale najmä dotknutej osobe a to i napriek tomu, že ide o rozhodnutie o uložení právnej povinnosti dotknutej osoby, pričom táto ochrana sa poskytuje za presne v zákone vymedzených podmienok. Obhajoba má za to, že nebolo presne preukázané, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil pod vplyvom návykovej látky, respektíve v súvislosti s jej užívaním a s tým spojenou prípadnou závislosťou na návykovej látke. Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsudku sám zrušil výrok o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou ako nezákonný a nedôvodný.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný podaním zo dňa 17.06.2019, ktoré bolo doručené odvolaciemu súdu dňa 20.06.2019. Uvedené odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné,

príčom napadnuté rozhodnutie v časti výroku o uložení podmiennečného trestu považuje za vecne správne a spoľahlivo odôvodnené, pričom tento výrok našiel spoľahlivú oporu vo vykonanom dokazovaní. Ďalej uviedol, že okresný súd dostatočne a zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré uložil spoločný podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, pričom v súlade so zákonom rešpektoval aj jednotlivé podmienky pre ukládanie trestov uvedené v zákone. Pokiaľ prokuratúra uvádza, že v osobe obžalovaného ide o notorického páchatela trestnej činnosti, s týmto konštatovaním sa obžalovaný nemôže stotožniť a toto konštatovanie s poukazom na odpis registra trestov považuje za hrubo zavádzajúce. K výhradám prokuratúry, že podľa jej názoru došlo k nesprávnemu, respektíve predčasnemu osvedčeniu odsúdeného v konaní sp.zn.1T/27/2016 uviedol, že túto skutočnosť nie je možné pripísať na farchu obžalovaného, o to viac, ak k nej došlo bez zavinenia obžalovaného. Obžalovaný z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol a v konečnom dôsledku vyhovel odvolaniu obžalovanému, ktoré podali, čo do výroku o uložení ochranného liečenia.

K vyjadreniu obžalovaného sa prokurátor do konania nariadeného verejného zasadnutia odvolacieho súdu bližšie písomne nevyjadril.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a sám rozhodol o uložení spoločného nepodmiennečného trestu obžalovanému v prvej polovici zákonom upravenej sadzby a zároveň navrhol zaradiť obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd zrušil výrok o uložení ochrannom protitoxikomanickom liečení ústavnou formou ako nezákonný a nedôvodný. Odvolanie prokurátora navrhli ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 31. júla 2019 na podklade podaného odvolania prokurátora pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a odvolania obžalovaného pre nesprávnosť výroku o ochrannom liečení, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o treste a o ochrannom opatrení napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolaní prokurátora a obžalovaného vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním), a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku o treste, pretože uložený trest obžalovanému okresným súdom v napadnutom rozsudku je uložený v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona a je neprimerane mierny. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že okresný súd pochybil vo výroku o ochrannom opatrení, ktorý je uložený v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona.

Obžalovaný bol správne uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., za ktorý je stanovená v osobitnej časti Trestného zákona trestná sadzba trestu odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby vo výmere 1 rok a s hornou hranicou trestnej sadzby vo výmere 3 roky. Obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona uložil trest odňatia slobody, ktorý mu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., ktoré bráni uloženiu trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom, nakoľko obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za úmyselný trestný čin. Podľa zákonnej dikcie § 49 ods. 2 Tr. zák., ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Po preskúmaní spisového materiálu vo veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp.zn.1T/27/2016, krajský súd zistil, že okresný súd v tejto veci odsúdeného G. F. nesprávne a v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona osvedčil. V tejto trestnej veci bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn.1T/27/2016 zo dňa 01.06.2016 (právoplatným dňa 01.06.2016) odsúdený pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorý mu bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba 14 mesiacov. Súčasne mu týmto rozsudkom bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou a poškodená spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie. Odvolací súd ďalej zistil, že okresný súd dňa 20.11.2018 vydal vo veci vedenej pod sp.zn.1T/27/2016 oznámenie o osvedčení sa v uvedenej trestnej veci, pretože súd do 1 roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu a s tým, že skúšobná doba plynula od 02.06.2016 do 01.08.2017. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že okresný súd nesprávne postupoval, a to napriek tomu, že v spise sa nachádzal prípis prokurátorky zo dňa 13.07.2018 o neudelení súhlasu na postup podľa § 419 ods. 3 Tr. por. (viď. prípis založený na č.l.240 spisu) a prípis prokurátorky zo dňa 15.11.2018 (viď. prípis založený na č.l.244 spisu), ktorým žiadala okresný súd o informáciu, aby oznámil dôvod, pre ktorý nebol v uvedenej veci doposiaľ vytyčený termín verejného zasadnutia. Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti sa v celom rozsahu stotožnil s námietkou prokurátora, že vydané oznámenie okresného súdu zo dňa 20.11.2018 bolo vydané v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že ide o skutočnosť vyplývajúcu priamo zo zákona, odvolací súd dospel k záveru, že nie je viazaný pri svojom rozhodovaní v predmetnej trestnej veci oznámením okresného súdu zo dňa 20.11.2018, keďže oznámenie zo dňa 20.11.2018 vo veci vedenej pod sp.zn.1T/27/2016 nemalo byť vydané, nakoľko tomu bránilo ustanovenie § 50 ods. 6 Tr. zák.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák., ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zák., rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade okresný súd nemal postupovať podľa ustanovenia § 50 ods. 5 Tr. zák., ale podľa § 50 ods. 6 Tr. zák., nakoľko sa voči odsúdenému G. F. v uvedenej lehote viedlo trestné stíhanie pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba bol obžalovaným spáchaný dňa 20.07.2017, teda ešte v uvedenej skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a obvinenie pre žalovaný skutok bolo obvinenému vznesené a aj doručené dňa 15.02.2018, v čase keď súd mal a mohol rozhodnúť o neosvedčení odsúdeného.

Odvolací súd zároveň vzhľadom na povahu, spôsob vykonania predmetného trestného činu a najmä vzhľadom na osobu obžalovaného dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom je trestom neprimerane miernym, ktorý dostatočne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a nemôže splniť účel predpokladaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., t. j. zabezpečiť dôslednú ochranu spoločnosti pred páchatel'om zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu, odvolací súd rovnako ako okresný súd z odpisu z registra trestov na obžalovaného zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp.zn.1T/54/2018 zo dňa

23.10.2018 (právoplatným dňa 03.11.2018) pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., ktorý tvorí čiastkový útok pokračovacieho trestného činu a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov. Ďalej odvolací súd z evidencie priestupkov na obžalovaného zistil, že obžalovaný bol doteraz dvakrát postihnutý za priestupok, a to jedenkrát za priestupok proti majetku a jedenkrát za fajčenie na zakázanom mieste.

Odvolací súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal a svoje konanie úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd po splnení zákonných podmienok prijal a na druhej strane nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák. Odvolací súd prihliadol na skutočnosť, že trestná činnosť kladená v predmetnej obžalobe za vinu obžalovanému tvorí čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, za ktorý iný čiastkový útok už bol súdom právoplatne odsúdený, pričom jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu tvoria jeden skutok s tým, že u obžalovaného došlo k ukončeniu trestnej činnosti až po dovŕšení plnoletosti, teda neprichádza do úvahy pri ukladaní druhu a výmery trestu použitie ustanovenia § 117 Tr. zák.

Odvolací súd dospel k záveru, že z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného vyplývajú najmä z jeho odpisu z registra trestov a z výpisu z registra priestupkov možno konštatovať, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej a priestupkovej činnosti majetkové charakteru. Rovnako tak možno konštatovať, že na obžalovaného zjavne dve predchádzajúce odsúdenia nemali žiadny prevýchovný vplyv. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia v inej trestnej veci, taktiež vzhľadom na povahu a charakter spáchaného predmetného pokračovacieho trestného činu a taktiež vzhľadom na osobu obžalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému nemožno uložiť trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom so skúšobnou dobou, pretože tomu bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák.

V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné taktiež uviesť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život. V takom prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky pred výchovnou zložkou trestu.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozsudkom rozhodol tak, že obžalovanému uložil podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. spoločný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov nepodmiennečne. Takto uložený spoločný nepodmiennečný trest podľa záverov odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanovených pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného pokračovacieho trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnostiam nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou okresným súdom podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd na takýto postup v predmetnej trestnej veci nemal dostatočný skutkový základ a rozhodol v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že zo spisového materiálu nevyplýva (zo žiadneho dôkazu), že obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním. Obhajoba správne poukázala na skutočnosť, že z výsluchu obžalovaného ani zo žiadneho iného dôkazu nevyplýva skutočnosť, že by v čase spáchania predmetného skutku bol obžalovaný pod vplyvom akejkoľvek návykovej látky. Taktiež zo žiadneho dôkazu nevyplýva ani skutočnosť, že účelom prípadného zabezpečenia hracej konzoly mal byť jej následný odpredaj s cieľom prípadného získania finančných prostriedkov na nákup návykovej látky, prípadne na realizáciu výmeny konzoly priamo za návykovú látku. Taktiež v spisovom materiáli neexistuje žiadny právne relevantný zápis o dychovej skúške, respektíve zápis o odbere moču, prípadne krvi s pozitívnym nálezom na návykovú látku v rozhodnom období. Rovnako správne obhajoba poukázala na skutočnosť, že vo vypracovanom znaleckom posudku č.56/2018 znalkyňou MUDr. Máriou Majzlanovou v časti výpisov zo zdravotnej dokumentácie sa objavuje zmienka o pozitívnom laboratórnom vyšetrení na cannabis až v mesiaci október 2017, pričom predmetom znaleckého skúmania mal byť skutok z mesiaca júl 2017 (skutok, ktorý sa obžalovanému v obžalobe kladie za vinu sa stal v období 20.07.2017 až 24.07.2017). Samotný znalecký posudok, že bol u obžalovaného zistený abúzus na viacerých návykových látkach nemožno podľa záverov senátu odvolacieho súdu považovať za dostatočný na vyvodenie záveru o splnení zákonných podmienok na uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia obžalovanému, nakoľko znalec neuvádza časové obdobie tohto abúzusu, neuvádza, či tento abúzus mohol mať nejaký vplyv na spáchanie trestného činu. Zo znaleckého posudku vôbec nevyplýva, že by cieľom obžalovaného malo byť získanie návykovej látky a ani nedáva spáchanie trestného činu do súvisu s prípadným užívaním návykovej látky. Znalkyňa v záveroch svojho znaleckého posudku skonštatovala, že: „V čase skutku išlo u neho o konanie naplánované a premyslené, zamerané na cieľ, vo svoj prospech a na úkor záujmov okolia, bezohľadné s plným vedomím si svojho správania sa, vyplývajúce najskôr z pohnútok a záujmov daných osobnostným disharmonickým vývojom s disocálnym trendom“. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov na rozdiel od okresného súdu dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci neexistuje žiadna časová, vecná ani iná súvislosť medzi prípadným užívaním návykovej látky a spáchaním konkrétnej trestnej činnosti. Odvolací súd preto na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom ochrannom opatrení.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.